

വെളിച്ചം സൂഫി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

എട്ടാം ഘട്ടം

പാഠഭാഗം

വെളിച്ചം സൂഫി ഓൺലൈൻ
എട്ടാം ഘട്ടം

സുറത്തുൽ കഹ്ഫ്
(ആയത്ത് 01 മുതൽ 17 വരെ)

ക്യാമ്പയിൻ - 08

സൂഫി ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെന്റർ

 velichamsaudionline velichamsaudionline

سورة الكهف

18. സൂറതുൽ കഹ്ഫ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 110 - വിഭാഗം (റൂക്വ്) 12

‘കഹ്ഫ്’ എന്നാൽ ഗുഹ എന്നർത്ഥം. 9 മുതൽ 26 കൂടിയുള്ള വചനങ്ങളിൽ ഗുഹയിൽ അഭയം തേടിയ ഒരു കൂട്ടം വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് ‘സൂറതുൽ കഹ്ഫ്’ എന്ന് പേര് ലഭിക്കാൻ കാരണമതാണ്.

ആരെങ്കിലും സൂറതുൽ കഹ്ഫിന്റെ ആദ്യത്തിൽ നിന്ന് പത്തു വചനങ്ങൾ പഠിച്ചാൽ അവൻ ദജ്ജാലിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ് എന്ന് അബൂദാവൂദ്, നസാഇ, തിർമദീ (റ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. മുസ്ലിമും, നസാഇയും (റ) ഉദ്ധരിച്ച വേറൊരു ഹദീസിൽ അൽകഹ്ഫിൽ നിന്നുള്ള പത്ത് ആയത്തുകൾ ഓതിയാൽ എന്നാണുള്ളത്. ‘ജുമുഅ ദിവസം (വെള്ളിയാഴ്ച) സൂറതുൽ കഹ്ഫ് ഓതുന്നവന് അവന്റെയും രണ്ടു ജുമുഅയുടെയും ഇടയിലുള്ള കാലം പ്രകാശത്താൽ പ്രശോഭിതമായിരിക്കുന്നതാണ്’ എന്ന് ഹാകിം, ബൈഹകീ (റ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. പഠിക്കുന്നത് അർത്ഥസാരം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, ഓതുന്നത് അർത്ഥവും ആശയവും ഓർത്തുകൊണ്ടും ആയിരിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. والتوفيق من الله

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും! - തന്റെ അടിയാന്റെ മേൽ വേദഗ്രന്ഥം - അതിന് യാതൊരു വക്രതയും ഉണ്ടാക്കാത്ത [വരുത്താത്ത] നിലയിൽ അവതരിപ്പിച്ചവനെത്ര (അവൻ).

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ
الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۖ

﴿2﴾ അതായത്: ചൊവ്വായനിലയിൽ (ആക്കിയിരിക്കുന്നു); അവർക്കു നിന്നുള്ള കഠിനമായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് (പൊതുവിൽ) താക്കീത് നൽകുവാനും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ- നല്ലതായ പ്രതിഫലം അവർക്കുണ്ടെന്ന്- സുവിശേഷം അറിയിക്കാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അവതരിപ്പിച്ചത്);

قِيَمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا

﴿3﴾ അവർ അതിൽ [പ്രതിഫലത്തിൽ] എന്നെന്നും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നിലയിൽ

مَكِينٍ فِيهِ أَبَدًا

﴿4﴾ അല്ലാഹു സന്താനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നവരെ (പ്രത്യേകം) താക്കീത് ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു (അവതരിപ്പിച്ചത്).

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

﴿5﴾ അവർക്കൊക്കട്ടെ, അവരുടെ പിതാക്കൾക്കൊക്കട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു അറിവുമില്ല. അവരുടെ വായകളിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന (ആ) വാക്ക് വമ്പിച്ചത് തന്നെ!

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ

അവർ കളവല്ലാതെ പറയുന്നില്ല.

إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

﴿6﴾ ഈ വിഷയത്തിൽ [ക്വർആനിൽ] അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, നീ അവരുടെ പിന്നാലെ ദുഃഖിച്ച് നിന്റെ ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവനായേക്കാം!

فَلَعَلَّكَ بَدِخُعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

﴿1﴾ സത്വതി (സർവ്വസത്വതിയും) اللَّهُ അല്ലാഹുവിനാണ് الَّذِي أَنْزَلَ അവതരിപ്പിച്ചവൻ عَلَىٰ عَبْدِهِ തന്റെ അടിയാന്റെ മേൽ الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം (വേദഗ്രന്ഥം) ആക്കിയിട്ടുമില്ല (വരുത്തീട്ടുമില്ല) أَفْ അതിന് عَوْجًا വളവ്, വക്രത ﴿2﴾ ചൊവ്വായനിലയിൽ لِيُنذِرَ താക്കീത് ചെയ്യാനായി, മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനായി بَأْسًا ശിക്ഷയെ (ക്കുറിച്ച്) കഠിനമായ مِنْ لَّدُنْهُ അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള وَيُبَشِّرَ സന്തോഷവാർത്ത (സുവിശേഷം) അറിയിക്കുവാനും الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്

പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായ الصَّالِحَاتِ സൽകർമ്മങ്ങളെ അർജ്ജ്വ് അവർക്ക് ഉണ്ട് എന്ന് أَجْرًا പ്രതിഫലം حَسَنًا നല്ലതായ ﴿3﴾ مَا كَثِيرٌ താമസിച്ചുകൊണ്ട്, കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ട് അതിൽ أَبَدًا എന്നെന്നും ﴿4﴾ وَيُنذِرَ താക്കീത് ചെയ്യുവാനും الَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞവരെ, പറയുന്നവരെ اتَّخَذَ اللَّهُ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കിവെച്ചു (- എന്ന്) وَلَدًا സന്താനത്തെ ﴿5﴾ مَا لَكُمْ അവർക്കില്ല بِهِ അതിനെപ്പറ്റി مِنْ عِلْمٍ യാതൊരു അറിവും അവരുടെ പിതാക്കൾക്കുമില്ല كَبُرَتْ വമ്പിച്ചതായിപ്പോയി, എത്ര വലിയതാണ് كَلِمَةً (ആ-) ഒരു വാക്ക് تَخْرُجُ പുറത്തുവരുന്ന مِنْ أَفْوَاهِهِمْ അവരുടെ വായകളിൽനിന്ന് അവർ പറയുന്നില്ല إِلَّا كَذِبًا കളവല്ലാതെ, വ്യാജമല്ലാതെ ﴿6﴾ فَالْعَلَّكَ (എന്നാൽ-) നീ ആയേക്കാം بَاخِعٌ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവൻ, നശിപ്പിക്കുന്നവൻ نَفْسِكَ നിന്റെ ആത്മാവിനെ, നിന്നെ തന്നെ عَلَى آثَارِهِمْ അവരുടെ പിന്നാലെ (അവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലമായി) إِنَّ لَمْ يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം هَذَا الْحَدِيثِ ഈ വിഷയത്തിൽ أَسَفًا ദുഃഖത്താൽ, വ്യസനത്താൽ.

സത്യവചനങ്ങൾ വക്രമോ, അവ്യക്തമോ ആയിരിക്കുകയില്ല. ഒരു കാര്യത്തിന്റെ സത്യതക്കുള്ള സാർവ്വത്രികമായ ഭാഷാപ്രയോഗം, കെട്ടിക്കൂടുകയും വക്രതയുമില്ലാതെ, ചൊവ്വായതും, വ്യക്തമായതുമായിരിക്കും. ക്വർആന്റെ വാക്കുകളിലാകട്ടെ, ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലാകട്ടെ, തത്വങ്ങളിലാകട്ടെ, യാതൊരുവിധ വക്രതയുമില്ല; വചനങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും നേരായ വചനം അതാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു ക്വർആനെ വർണിക്കുന്നു. മനുഷ്യലോകത്തിന്റെ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ സൗഭാഗ്യങ്ങൾക്ക് നിദാനമായ ആ പരിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം മുഹമ്മദ് നബി തിരുമേനിﷺ യുടെമേൽ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ പേരിൽ അവൻ അവനെത്തന്നെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തുടർന്നുകൊണ്ട് ക്വർആന്റെ അവതരണോദ്ദേശ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താലുണ്ടാകുന്ന സൽഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുക (تبشير) നിഷേധവും, അവിശ്വാസവും കൈക്കൊണ്ട് ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ ദുഷ്ഫലങ്ങളെപ്പറ്റി താക്കീത് നൽകുക (انذار) എന്നീ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്, എക്കാലത്തും ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ക്വർആനും അതേ ആവശ്യാർത്ഥം അവതരിപ്പിച്ചതാകുന്നു.

ഈ രണ്ടു മാർഗങ്ങളിൽ പ്രായേണ ക്വർആൻ പ്രാധാന്യം നൽകിക്കാണുന്നത് താക്കീതിനാകുന്നു. അജ്ഞതയിലും, തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിക്കിടക്കുന്ന ജനങ്ങളെ അതിൽ നിന്ന് വിമുക്തരാക്കി സത്യപാതയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഒന്നാമതായി വേണ്ടത് അവർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന മാർഗത്തിന്റെ ദുരന്തഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും നബിമാരെപ്പറ്റി താക്കീത് നൽകുന്നവൻ (نذير) എന്ന് ക്വർആനിൽ പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. നബി തിരുമേനിﷺ യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ قُمْ فَأَنْذِرْ (എഴുന്നേറ്റു താക്കീത് ചെയ്യുക!) എന്നും الشعراء : ٢١٤ (നിന്റെ അടുത്ത ബന്ധു

ക്കൾക്ക് താക്കീത് ചെയ്യുക!) എന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. നരകവാസികളോട് മലക്കുകൾ ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നതാണ്; الْمَلِكُ : ٨١ (നിങ്ങൾക്ക് താക്കീതുകാരൻ വന്നിരുന്നില്ലേ?!) ഇതെല്ലാം ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു.

താക്കീത് നൽകുന്നതിന് സ്വാഭാവികമായുള്ള ഈ സ്ഥാനം ഇവിടെയും വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ രണ്ട് ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും എടുത്തു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് താക്കീത് ചെയ്യുവാൻ (لِيُنْذِرَ بَأْسًا) എന്നാണ് ആദ്യം പറഞ്ഞത്. പൊതുവിലുള്ള താക്കീതിനുശേഷം, അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്ന് പറയുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകം ഒരു താക്കീതും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സന്തോഷ വാർത്തകൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ആപൽക്കരം, താക്കീതുകൾ വിലവെക്കാതിരിക്കുന്നതാണ്.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്ന് മുശ്ശിറുകളും, ഉസൈർ (عزير) ദൈവ പുത്രനാണെന്ന് ജൂതന്മാരും, യേശുക്രിസ്തു (عيسى - ع) ദൈവ പുത്രനാണെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നു. നിന്ദയും നികൃഷ്ടവുമായ ഇത്തരം കളവ് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിപ്പറയുന്നവരെ പ്രത്യേകം താക്കീത് ചെയ്യുകയെന്നത്, കൂർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികളുമായി യാതൊരുവിധ സാദൃശ്യവും സങ്കല്പിക്കപ്പെടാവതല്ലാത്തവണ്ണം എത്രയോ ഉൽകൃഷ്ടനും പരിശുദ്ധനുമത്രെ അവൻ. പ്രപഞ്ചകർത്താവായ അവന്റെ പേരിൽ ഇത്തരം അപവാദങ്ങൾ പറഞ്ഞെക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നത് എത്രമാത്രം ഭയങ്കരമാണ്! യുക്തിക്കും ലക്ഷ്യത്തിനും നിരക്കാത്ത ആ വാദം മനുഷ്യനെ അങ്ങേയറ്റം വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. സത്യത്തിന്റെ കണികപോലും അതിലില്ല; വെറും പരമ്പരാഗതമായ ജൽപനങ്ങൾ മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കൂട്ടരെപ്പറ്റി കൂർആൻ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പലപ്പോഴും ആക്ഷേപിച്ചു പറയുന്നത്.

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രവാചകത്വം മുതൽ ഹിജ്റ വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിന് 'മക്കീകാലഘട്ടം' (العهد المكي) എന്നും അതിനുശേഷമുള്ളതിന് 'മദനീകാലഘട്ടം' (العهد المدني) എന്നും പറയുന്നു. മക്കീകാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഈ സൂറത്ത്. അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധവും, ധിക്കാരവും മുർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയ ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. നബിﷺയുടെ അവസ്ഥയാകട്ടെ, നേരെ മറിച്ചു. അപാരമായ വ്യസനത്താൽ അവിടുത്തെ ഹൃദയം തിങ്ങിവിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കോരിക്കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും സ്വജനങ്ങളിൽ സന്മാർഗ്ഗബോധം ഉണ്ടാക്കുവാൻ വല്ല മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അതിനുപോലും അവിടുന്ന് തയ്യാറാകുമായിരുന്നു. സുവ്യക്തവും, അനിഷേധ്യവുമായ തെളിവുകൾപോലും ജനങ്ങൾ കണ്ണടച്ചു തള്ളിക്കളയുന്നത് കണ്ടു സഹിക്കവയ്യാതെ അവിടുത്തെ ഹൃദയം വെന്തുന്നീറുകയാണ്.

ജനങ്ങളിൽ സത്യബോധവും, സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയും ഉണ്ടായിക്കാണുകയെന്നത് പ്രവാചകന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കേവലം തങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചുകിട്ടേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം മാത്രമല്ല; അത് അവരുടെ അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു ആഗ്രഹം കൂടിയാണ്. മനുഷ്യരുടെ ദുർമാർഗ്ഗവാസന അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മാറാവ്രണമാണ്. അവർ സന്മാർഗ്ഗികളായിത്തീരണമെന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ ആഗ്രഹം അവരുടെ ഹൃദയത്തെ അധീനമാക്കുന്നു.

ഒരാൾ സത്യത്തിൽ നിന്ന് മുഖം തിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കവിഞ്ഞ ഒരു മനോവ്യഥ അവർക്ക് ഉണ്ടാകുവാനില്ല. ഒരാൾ സന്മാർഗ്ഗബോധമുള്ളവനായിക്കൊണ്ടുനടക്കുന്നതിലധികം ആഹ്ലാദകരമായ ഒരു കാര്യവും അവർക്കില്ല. സുറത്തുത്തൗബയിൽ നബി ﷺ യെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: **عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ - التوبة** (നിങ്ങൾ വിഷമിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് അസഹ്യമാണ്, നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അത്യാഗ്രഹിയാണ്, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച് കൃപയുള്ളവനും, കരുണയുള്ളവനുമാണ്)

നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ഈ സ്ഥിതിവിശേഷത്തിന് ക്വർആനിൽ പലേടത്തും സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാം. 6-ാം വചനത്തിൽ നാം കണ്ടതും ഇതിലേക്കുള്ള സൂചനയാകുന്നു. ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബിയേ! ജനങ്ങളുടെ ദുർമാർഗ്ഗ വാസനയും, ധിക്കാര മനഃസ്ഥിതിയും കാരണമായി, ഈ ക്വർആനിൽ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിലുള്ള വ്യസനാധിക്യത്താൽ പിൻതിരിഞ്ഞുപോകുന്ന അവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലങ്ങൾ ഓർത്തു ജീവനാശം പോലും വരുത്തുന്നതിന് താൻ മുതിരുകയാണെങ്കിൽ, അതിൽ അതഭ്യതമില്ല; അത്രയ്ക്കും വലുതാണ് തന്റെ ആഗ്രഹം. പക്ഷേ, ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞവർ, അതിൽനിന്ന് മടങ്ങുക പ്രയാസമാണ്. അവരെക്കുറിച്ച് താൻ ദുഃഖിച്ചിരിക്കേണ്ടതില്ല; തന്റെ ദൗത്യം നിർവഹിച്ചാൽ മതിയാകും.

فَاتِمًا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ - الرَّعْدُ (പ്രബോധനം മാത്രമേ നിനക്ക് കടമയുള്ളൂ; വിചാരണ നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണ്)

﴿7﴾ നിശ്ചയമായും, ഭൂമുഖത്തുള്ളതിനെ നാം അതിന് അലങ്കാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു, അവരിൽ [മനുഷ്യരിൽ] ആരാണ് കൂടുതൽ കർമ്മം നല്ലവരെന്ന് പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً هَآ
لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

﴿8﴾ അതിന്മേലുള്ളതിനെ നാം തന്നെ, തരിശായ വെൺഭൂമിയാക്കിക്കൊയ്യുന്നതാകുന്നു.

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا
جُرُزًا ﴿٨﴾

﴿7﴾ **إِنَّا** നിശ്ചയമായും നാം **جَعَلْنَا** നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു **مَا** യാതൊന്ന് **عَلَى الْأَرْضِ** ഭൂമിയിലുള്ള, ഭൂമുഖത്തുള്ള **زِينَةً** അലങ്കാരം, ഭംഗി **هَآ** അതിന് **لِنَبْلُوَهُ** (നാം) പരീക്ഷിക്കുവാനായി **هُم** അവരെ **أَيُّهُمْ** അവരിൽ ആരാണ് (എന്ന്) **أَحْسَنُ** കൂടുതൽ നല്ലവൻ **عَمَلًا** കർമ്മം, പ്രവൃത്തി **﴿8﴾** **وَإِنَّا** നാം തന്നെ **لَجَاعِلُونَ** ആക്കുന്നതാണു്, ആക്കുന്നവരാണ് **مَا** അതിന്മേലുള്ളത് **صَعِيدًا** വെൺഭൂമി, മണ്ണ് **جُرُزًا** തരിശ്, പാഴ്ഭൂമി

ജീവികൾ, സസ്യാദികൾ, ധാതുവസ്തുക്കൾ എന്നിങ്ങനെ ഈ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം അതിന് അലങ്കാരം നൽകുന്നു. സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുവാനും, ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനും മനുഷ്യന് വേണ്ടതെല്ലാം അതിലുണ്ട്; അവയെ അവന് യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിക്കാം. എന്നാൽ, താൽക്കാലിക സുഖ സൗകര്യങ്ങളും, ദേഹേച്ഛകളും നിറവേറ്റി തൃപ്തി അടയുവാൻ മാത്രമായിട്ടുള്ളതല്ല അവ. അവയിൽ അടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളും,

തത്വസാരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുക, അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവും സർവ്വശക്തന്റെ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, അങ്ങനെ അവനിൽ ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കുക. അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുക എന്നിവയിലെല്ലാം ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും നിലപാടെന്തായിരിക്കുമെന്ന് പരീക്ഷണം നടത്തുവാനും കൂടിയാണ് അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ആ അലങ്കാര വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് വേണ്ടപോലെ ചിന്തിച്ചുഅവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവന് പുണ്യഫലവും, അശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്നവന് ശിക്ഷയും അല്ലാഹു നൽകും. അഥവാ, ജയാപജയം പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണാലയമായിട്ടാണ് ഈ ലോകം കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഉമർ (റ) പറയാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വാക്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു: അല്ലാഹുവേ! നീ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അലങ്കാരമാക്കിത്തന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുവാനല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവേ! അതിനെ അതിന്റെ മുറയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വിനിയോഗിക്കുവാൻ (സഹായം നൽകണമെന്ന്) ഞാൻ നിന്നോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. (اللهم إنا لا نستطيع إلا أن نفرح بما زينته لنا اللهم إني أسألك) പരീക്ഷണ രംഗമായ ഈ ഭൂമിയും, അതിലുള്ള സർവ്വ വസ്തുക്കളും ഒരിക്കൽ നാശമടയും. അതിന് ശാശ്വതമായ നിലനിൽപ്പില്ല. അന്ന് എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരായി തങ്ങളുടെ സകല കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും കൈകെട്ടി ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. അന്നാണവരുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ ശരിക്ക് അനുഭവപ്പെടുക. അതുകൊണ്ട്- നബിയേ- തന്റെ ജനതയിൽനിന്ന് കണ്ടുംകേട്ടും വരുന്ന ധിക്കാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇത്രയധികം വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല, എന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺയെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ്.

ഭൂമിയുടെ മുകളിലുള്ളതിനെ തരിശായ വെൺഭൂമിയാക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ലോകാവസാന സംഭവമാകുന്നു. സുഃ താഹയിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'പർവ്വതങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു എന്നാൽ നീ പറയുക: എന്റെ രക്ഷിതാവ് പൊടിച്ചുപാറ്റിക്കളയുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് , അതിനെ സമനിരപ്പായ മൈതാനമാക്കി വിടുകയും. യാതൊരു താഴ്ചയാകട്ടെ, ഉയർച്ചയാകട്ടെ അവിടെ നീ കാണുകയില്ല.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِزًّا وَلَا أُمْتًا ۚ

ഗുഹാവാസികൾ (اصحاب الكهف)

താഴെ 9 മുതൽ 26 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫ്- അഥവാ, ഗുഹാവാസികൾ- എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കൂട്ടം സത്യവിശ്വാസികളുടെ കഥാവിവരണമാണുള്ളത്. ഇതിൽ നിന്നാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സുറതുൽ കഹ്ഫ് (ഗുഹയുടെ അദ്ധ്യായം) എന്ന് പേര് വന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ അതിമഹത്തായ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തിനും, മനുഷ്യന്റെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിനും ഒരു ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ആ സംഭവം. ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി കൂർആൻ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോഴുതന്നെ, അറബികൾക്കിടയിൽ ചില ഐതിഹ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. അതിൽ കൂർആനിനോട് യോജിക്കുന്ന ഭാഗം നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം. കൂർആനെന്നും യുക്തിക്കും എതിരായിക്കൊണ്ടുനൽ അസീകാര്യവുമായിരിക്കും. കൂർആനിൽ കാണാത്തതും, മറ്റു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുമായ ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി മൗനം അവലംബിക്കുകയേ നിവൃത്തി

യുള്ളു. കഥ ഇപ്രകാരമാണ്:-

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരു കാലത്ത് ദുർമാർഗത്തിൽ മുഴുകിപ്പോകുകയും, അവർക്കിടയിൽ വിഗ്രഹാരാധന പടർന്നുപിടിക്കുകയുമുണ്ടായി. അന്ന് 'ദക്യാനൂസ്' (Decius- دقيانوس) എന്ന് പേരായ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ജനങ്ങളെ വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്യുവാൻ നിർബന്ധിച്ചുവന്നു. നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങാത്ത കുറച്ച് യുവാക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജാവ് അവരെ മർദ്ദിക്കുകയും, കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് പിൻമാറിയില്ല. അവരുടെ ഇളംപ്രായത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് കുറച്ച് കാലത്തേക്ക് രാജാവ് അവർക്ക് ഒഴിവ് കൊടുത്തു. അതിനുശേഷം അവർ മടങ്ങാത്തപക്ഷം കൊലപ്പെടുത്തുമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. ഈ ഇടക്ക് വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പ്രചരണാർത്ഥം രാജാവ് ഒരു സഞ്ചാരം നടത്തുകയുണ്ടായി.

ഈ തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ യുവാക്കൾ സ്ഥലം വിട്ടു. തങ്ങളുടെ നാടായ എഫെസുസ്- അല്ലെങ്കിൽ ത്വർസുസ്- (افسوس او طرسوس) എന്ന പട്ടണം (*) വിട്ടുപോയി. അടുത്തുള്ള നീഖായുസ്(نيخايوس)മലയിലെ ഒരു ഗുഹയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഏഴുപേരുള്ള ആ യുവാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, വഴിമദ്ധ്യെ ഒരു ആട്ടിടയനും വന്നുചേർന്നു. അവന്റെ നായയും ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് ഗുഹമായി ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നത് അവരിൽ ഒരാളായ തംലീഖാ(تمليخا)ആയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം വെളിയിൽ പോയി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, രാജാവ് തിരിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, തങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും വിവരം അറിയിച്ചു. അവർ പരിഭ്രമത്തിലും വ്യസനത്തിലുമായി. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അല്ലാഹു അവർക്ക് ഒരു ഉറക്ക് നൽകി. ദക്യാനൂസാകട്ടെ, അവരുടെ പിതാക്കളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയായി. ഒടുവിൽ അവർ തങ്ങളുടെ മക്കളെപ്പറ്റി വിവരം കൊടുക്കാൻ നിർബന്ധിതരായി. ഉടനെ രാജാവ് ആ ഗുഹാമുഖത്തെത്തി. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ആ യുവാക്കളെ അകത്താക്കിക്കൊണ്ട് ഗുഹാമുഖം അടച്ചുകളഞ്ഞു.

സത്യവിശ്വാസം ഉള്ളിൽ മറച്ചുവെച്ചിരുന്ന രണ്ടുപേർ രാജാവിന്റെ പരിവാരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു- ബൈദറൂസും, റൂനാസും, (بيدروس وروناس) ഇവർ, ആ യുവാക്കളുടെ പേരുകളും, ചരിത്രവും രണ്ട് കൽപലകകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തി ഒരു ചെമ്പുപെട്ടിയിലാക്കി അവിടെ സ്വകാര്യമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. കാലം അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. ദക്യാനൂസിന്റെ ഭരണവും പേരുമെല്ലാം കാലയവനികളുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയി.

(*) തുർക്കിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ കടൽക്കരയിൽ, അസ്മീർ (اسمير) യിൽനിന്ന് 40-50 നാഴിക അകലെ- സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് മൂന്ന് നാഴിക ദൂരത്ത്- സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ഒരു പ്രധാന റോമൻ പട്ടണമായിരുന്നു എഫെസുസ് (Ephesus). അവിടെ ഒരു കുന്നിന്മേൽ വന്ദിച്ച ഒരു ആരാധനാസ്ഥലവും, മലഞ്ചെരിവിൽ 24,000 ആളുകൾക്ക് ഇരിക്കാവുന്ന ഒരു രംഗസ്ഥലവും ഉണ്ടായിരുന്നുപോൽ. ഖലീഫാ വാമികിന്റെ (الواثق) കാലത്ത് അയക്കപ്പെട്ട ഒരു നിരീക്ഷണസംഘം അവിടെ, 'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫി'ന്റെതാണെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ഗുഹയും മറ്റും കണ്ടതായി പറയപ്പെടുന്നു. 'ത്വർസുസ്' തുർക്കിയുടെ തെക്കേ കടലോരപ്രദേശത്ത് കിഴക്കോട്ട് നീങ്ങിനിൽക്കുന്നു. ഭൂപടം (നമ്പർ- 2) നോക്കുക.

അനന്തരം, ബൈദറൂസ് എന്ന് പേരുള്ള ഒരു രാജാവുണ്ടായി. 68 കൊല്ലത്തോളം ഭരണം നടത്തിയ അദ്ദേഹം, അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു. പ്രജകളിലാകട്ടെ, വിശ്വാസികളും, അവിശ്വാസികളുമുണ്ട്. രാജാവിന് ഈ നില സഹിക്കവയ്യായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് പരലോക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ബോധമുണ്ടാകത്തക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം വെളിപ്പെട്ടുകാണുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുകയും, അതിനായി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈയിടെയ്ക്ക് ഒരു ആട്ടിടയൻ- തന്റെ ആടുകൾക്ക് ഒരു താവളം ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യാർത്ഥം- ആ ഗുഹാമുഖത്ത് ചെന്നു പഴയ ഭിത്തിക്കെട്ട് പൊളിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴായിരുന്നു ശതവർഷങ്ങളായി ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ആ യുവാക്കൾ ഉണർന്നത്. അവർ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു പ്രാർത്ഥനാ നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തുകയായി.

നാം എത്രസമയം ഉറങ്ങിയിരിക്കുമെന്ന് അവർ അന്യോന്യം ചോദിച്ചു. ഒരു മുഴുവൻ ദിവസമെന്നും, കുറച്ച് നേരമെന്നും മറ്റും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ അവർ പറഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, ഒരാൾ പുറത്തുപോയി നമ്മുടെ കയ്യിലുള്ള വെള്ളി കൊടുത്തു ഭക്ഷണപദാർത്ഥം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരട്ടെ എന്നായി. പതിവ് പ്രകാരം തംലിഖാ തന്നെ പുറപ്പെട്ടു. ദക്യാനൂസ് രാജാവിനെ ഭയന്ന് വളരെ കാത്തും സൂക്ഷിച്ചും കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അങ്ങാടിയിൽവന്നു. വഴിയിൽവെച്ച് മസീഹിന്റെ (ഇ ുസാനബിയുടെ) നാമം കേൾക്കുവാൻ ഇട വന്നതിൽ അയാൾക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നി. തനിക്ക് സ്ഥലം മാറിപ്പോയോ? അതോ താൻ സ്വപ്നം കാണുകയായോ? എന്നൊക്കെ അയാൾ സംശയിച്ചുപോയി.

ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ അടുക്കൽചെന്ന് തംലിഖാ ഭക്ഷണ സാധനത്തിനുവേണ്ടി വെള്ളികൊടുത്തു. ആ നാണയം അയാൾക്ക് അപരിചിതമായിരുന്നു. അയാൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. പലരും അത് തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. ഇത് പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ദക്യാനൂസിന്റെ കാലത്തെ നാണയമാണല്ലോ! തനിക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് നിക്ഷേപം കിട്ടിയത്? എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. പിന്നീട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ ആ നാട്ടിലെ ന്യായാധിപന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി ചോദ്യം ചെയ്തതിൽ, തംലിഖാ സംഗതികൾ വിവരിച്ചു: ഞങ്ങളിതാ ഇന്നലെയാണ് ഗുഹയിൽ ചെന്നത്, വേണമെങ്കിൽ തന്റെ കൂട്ടുകാരെ കാണിച്ചുതരാം, എന്ന് അദ്ദേഹം ഉണർത്തിച്ചു. ചെന്നുകണ്ടപ്പോൾ ന്യായാധിപന്മാർക്ക് വമ്പിച്ച അത്ഭുതമായി. ഈ ന്യായാധിപന്മാരുടെ പേരുകൾ 'അർയൂസ്' എന്നും, 'ത്വൻതിയൂസ്' (أريوس و ظنيوس) എന്നും ആയിരുന്നു. ഗുഹയിൽ പണ്ട് നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചെമ്പുപെട്ടിയിലെ പലകകൾ അവർ കാണുകയും, അതിൽ നിന്ന് കാര്യം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് രാജാവിനെ വിവരം അറിയിച്ചു.

അത്ഭുതപരവശനായ രാജാവ് പരിവാരസമേതം ഗുഹയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് യുവാക്കളെ സന്ദർശിച്ചു. ആശ്ചര്യവും സന്തോഷവും നിമിത്തം, അല്ലാഹുവിന് സുജുദിൽ വീഴുകയും, യുവാക്കളെപ്പിടിച്ചു ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് യുവാക്കൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തേക്ക് മടങ്ങുകയും അവിടെ വെച്ച് മരണമടയുകയുമുണ്ടായി. അവരെ പെട്ടിയിൽ മറവ് ചെയ്യുവാനും അവിടെ ഒരു ആരാധനാസ്ഥലം പണിയുവാനും രാജാവ് ഏർപ്പാട് ചെയ്തു. ആ ദിവസം അവർ ഒരു ഉത്സവദിവസമായി ഗണിച്ചുപോന്നു.

അറബികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആ കഥയുടെചുരുക്കമാണിത്. മരണശേഷമുള്ള പുനർജീവിതത്തിന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായി എടു

ത്തുകാട്ടിയിരുന്നു. കുർആനാകട്ടെ, പരലോകജീവിതത്തിന് ഇത് മാത്രമല്ല, അനേകം ദുഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും ഉണ്ടെന്നും, ഗുഹവാസികളുടെ സംഭവം മാത്രം വലിയൊരു ആശ്ചര്യസംഭവമായി എടുത്തുപറയുവാനില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യബുദ്ധികളെ ചിന്തിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿9﴾ (നബിയേ,) അല്ലാ!- ഗുഹയുടെയും, 'റക്വീമി'ന്റെയും ആൾക്കാർ നമ്മുടെ ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഒരു ആശ്ചര്യമായിരുന്നുവെന്ന്, നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ?

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾

﴿10﴾ (ആ) യുവാക്കൾ ഗുഹയിലേക്ക് (ചെന്ന്) അഭയം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾക്ക് നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് കാര്യവും നൽകേണമേ! ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നീ ഞങ്ങൾക്ക് നേർമാർഗ്ഗം സജ്ജമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ!!'

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

﴿11﴾ അങ്ങനെ, ഗണ്യമായ വർഷങ്ങളോളം ആ ഗുഹയിൽവെച്ച് നാം അവരുടെ കർണപ്പുടങ്ങളെ അടച്ചുകളഞ്ഞു. (അവരെ ഉറക്കി)

فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾

﴿12﴾ പിന്നെ, രണ്ട് കക്ഷികളിൽ ഏതാണ്, അവർ താമസിച്ചു കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ തിട്ടപ്പെടുത്തിയതെന്നും അറിയുവാനായി അവരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾

﴿9﴾ അല്ലാ (ഒരു പക്ഷേ) **أَمْ** നീ വിചാരിച്ചു(വോ) **أَصْحَابَ الْكَهْفِ** നിശ്ചയമായും ഗുഹയുടെ ആൾക്കാർ (ഗുഹവാസികൾ) **وَالرَّقِيمِ** റക്വീമിന്റെയും **كَانُوا** അവരായിരുന്നു (എന്ന്) **مِنْ آيَاتِنَا** നമ്മുടെ ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് **عَجَبًا** ഒരു (വലിയ) ആശ്ചര്യം ﴿10﴾ **إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ** (ആ) യുവാക്കൾ **إِلَى الْكَهْفِ** ഗുഹയിലേക്ക് **فَقَالُوا** അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു **رَبَّنَا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, **رَحْمَةً** രക്ഷിതാവേ **آتِنَا** ഞങ്ങൾക്ക് **مِنْ لَدُنْكَ** നിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് **وَهَيِّئْ** കാര്യവും, ദയ, അനുഗ്രഹം **رَحْمَةً** (ഒരുക്കി)ത്തരുകയും വേണമേ **رَشَدًا** ഞങ്ങൾക്ക് **مِنْ أَمْرِنَا** ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് **رَشَدًا** നേർമാർഗ്ഗം, തന്റേടം ﴿11﴾ **فَضَرَبْنَا** അങ്ങനെ നാം അടിച്ചു (അടച്ചുകളഞ്ഞു) **عَلَى آذَانِهِمْ**

അവരുടെ കാതുകൾക്ക് (കർണപുടങ്ങളെ) فِي الْكَهْفِ ഗുഹയിൽ വെച്ച് سِتِّينَ വർഷങ്ങൾ, കൊല്ലങ്ങൾ عَدَدًا ഗണ്യമായ, കുറെ എണ്ണം ﴿12﴾ ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീടُ بَعَثْنَاهُمْ നാം അവരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു لِنَعْلَمَ നാം (നമുക്ക്) അറിയുവാൻ വേണ്ടِي الْحَزْبَيْنِ രണ്ട് കക്ഷികളിൽ ഏതാണ് (എന്ന്). 'അതിട്ടപ്പൊക്കി, സൂക്ഷിച്ചു വിലയിരുത്തി, അധികം കണക്കാക്കിയവർ لِمَالِئُونَا അവർ താമസിച്ചതിനെ, കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനെ أَمَدًا കാലം

റക്വീം (الرقيم) എന്നത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഗുഹവാസികളുടെ പേരുവിവരം എഴുതി ഗുഹയുടെ അടുക്കൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ലിഖിതഫലകമാണെന്നാണ് പല മൂഹസ്സിറുകളും (കുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് അവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പേരാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) ക്വത്താദഃ (റ) എന്നിവരിൽ നിന്നും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, ഐലഃ(ايلة)യുടെ അടുത്തുള്ള ഒരു താഴ്വരയാണ് റക്വീം എന്നത്രെ. അൽ അക്വബഃ എന്ന പേരിലാണ് ഇന്ന് ഐലഃ അറിയപ്പെടുന്നത്. കൂടാതെ ബൈബിളിലും റക്വീമിനെ (രേക്കോം) സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അൽ അക്വബഃ ഉൾക്കടലിന്റെയും, സീനാ ഉപദ്വീപിന്റെയും വടക്കുഭാഗത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പർവ്വതനിരകളെ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന പീഠപ്രദേശത്തായിരുന്നു റക്വീം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ രാജ്യം പെത്രാ (Petraea) എന്ന് പൊതുവിലും, ബിത്റാ (بطرا او بظرية) എന്ന് അറബികൾക്കിടയിലും അറിയപ്പെട്ടു. (*) സിരിയയിലെ കർഷക വർഗ്ഗക്കാരായിരുന്ന നബ്തീ വർഗക്കാർ (انباط الشام) ഇവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത ചില വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നടത്തപ്പെട്ട ചരിത്രഗവേഷണങ്ങളിൽ ഇവിടെ രണ്ട് ഗുഹകൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നിന്റെ കിടപ്പ്, കുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, വെയിലും സൂര്യകിരണവും ഉള്ളിൽ കടക്കാത്ത വിധത്തിലാകുന്നു. മറ്റേതിന്റെ മുൻവശത്ത് ചില കെട്ടിടങ്ങളുടെയും, കൽത്തൂണുകളുടെയും അവശിഷ്ടങ്ങളുമുണ്ട്. അത് ഒരു ആരാധനാ സ്ഥലമാണെന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്.

കുർആൻ അവതരിപ്പിച്ച കാലത്ത് അറബികൾക്കിടയിൽ, അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫിന്റെ കഥ- അതിൽ പല നീക്കുപോക്കുകളുണ്ടെങ്കിലും ശരി- പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. ശാമിൽനിന്ന് വരുന്ന വേദക്കാരും, നബ്തീ വർഗക്കാരും, അറബി

(*) സേലാ, സേലാപെത്രാ (Sela, Petra) എന്നും ഈ രാജ്യത്തിന് പേരുണ്ട്. ചാവുകടലിന് (ബഹ്ർലുത്) തെക്ക് 50 നാഴിക ദൂരത്ത് കിഴക്കോട്ടുക്കായ വന്മലകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട അഗാധമായ താഴ്വരയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമമാണിത്. ഏദോം (عَدَا) രാജ്യം നാമാവശേഷമായതിനുശേഷം ('നബാത്യൻ' Nabatians انباط) എന്ന വർഗക്കാർ അവിടെ തങ്ങളുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. അന്ന് അവിടെ വാണിജ്യം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അത് ശൂന്യമായിക്കിടക്കുകയാണ്. മലഞ്ചെരുവുകളിൽ നൈപുണ്യത്തോടെ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ക്ഷേത്രങ്ങളും കല്ലറകളും ധാരാളം ഇന്നും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സന്ദർശകന്മാർ അവ കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുപോകും. യവനർ ഇതിനെ പാറ എന്നർത്ഥമുള്ള 'പെത്രാ' എന്ന് വിളിച്ചുവന്നു. 'സേല' എന്നതിനും, 'പാറ', 'കിഴക്കോട്ടുക്കായ മല' എന്നാണർത്ഥം (വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽനിന്ന്) ഭൂപടം 3ഉം 4ഉം നോക്കുക.

കളുമായി കച്ചവടപരമായും മറ്റും സമ്പർക്കം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് പ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ നിലക്ക് ഈ സംഭവം അവരിൽ നിന്നായിരിക്കും മിക്കവാറും അറബികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുക. തുർക്കിയിലെ എഫസുസിൽ നടന്ന സംഭവത്തിന് അറബികൾക്കിടയിൽ അത്ര പ്രചാരം ലഭിക്കുവാൻ പ്രയാസവുമാണ്. താബിഉകളിൽപെട്ട ചില മഹാമാർ റക്വീം എന്നത് അവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പേരാണെന്നും, ചിലർ അത് ഐലയുടെ അടുത്താണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും, പെത്രായുടെ പേര് മുബ് രേക്കം- അല്ലെങ്കിൽ രേഖാ എന്നായിരുന്നതും, ഈ സംഭവം നടന്നത് ശാമിലായിരുന്നുവെന്ന് ചില മുഹസ്സിറുകൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതും- എല്ലാം കൂടി- നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നത്. **اللّٰهُ اعْلَم**

നാം അവരുടെ കർണപുടങ്ങളെ അടച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞത് **فَضْرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ** (അവരുടെ ചെവികളിൽ അടച്ചു) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യർത്ഥമത്രെ. ലോകത്ത് നടക്കുന്ന ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളൊന്നും കേൾക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർക്ക് അല്ലാഹു ഉറക്കം നൽകി എന്ന് സാരം. കർണപുടങ്ങളെ അടച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവരുടെ കണ്ണുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഒന്നും പറയുന്നില്ല; 18-ാം വചനത്തിൽ, അവർ ഉറങ്ങുന്നവരാണെങ്കിലും ഉണർന്നവരാണെന്ന് തോന്നുമെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്ന് അവർ ഉറക്കിലായിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു കൊണ്ടായിരുന്നു ഉള്ളതെന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്, ചില മുഹസ്സിറുകൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കാണുന്നുമുണ്ട്.

രണ്ട് കക്ഷികൾ (**الْحَزِينِ**) എന്ന പറഞ്ഞത്, അവരുടെ ഗുഹവാസകാലത്തെക്കുറിച്ച് ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്ന രണ്ട് കക്ഷികളാണെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഗുഹവാസികളും, അവരുടെ എതിർ കക്ഷിയായ അവിശ്വാസികളുമാണെന്നും വരാം. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് 12-ാം വചനത്തിന്റെ സാരം: ഏത് കക്ഷിയാണ്, അവർ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന കാലത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയുക എന്ന് പുലരുവാൻ വേണ്ടി അവരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചുവെന്നായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളും, അവരുടെ ശത്രുക്കളുമായ ഇരുകക്ഷികളിൽ ഏതാണ് ആ കാലത്തിന് കൂടുതൽ വിലയിരുത്തിയത് എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി എന്നും സാരമാകുന്നു. അതായത് നൂറുക്കണക്കായ കൊല്ലങ്ങൾ ആ ഗുഹയിൽ അവർ കഴിച്ചു കൂട്ടി. അക്കാലത്ത് ലോകത്ത് നടന്നിരുന്ന അക്രമങ്ങളും ദുർമാർഗങ്ങളും ഒന്നും അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവർ ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റതോടെ- അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും അതിനുവേണ്ടി അവർ വരിച്ച ത്യാഗത്തിന്റെയും ഫലമായി പെട്ടെന്ന് നാട്ടിലാകമാനം വമ്പിച്ച പ്രത്യാഘാതമുണ്ടായി. പരലോക ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന എത്രയോ പേർ സത്യവിശ്വാസികളായി മാറി. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ, കേവലം വളരെക്കാലമായി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്ന അവരാണ് ആ കാലത്തിന് കൂടുതൽ വിലയിരുത്തി സൂക്ഷിച്ചതെന്നും, അക്കാലമത്രയും അവിശ്വാസികൾ കെട്ടിപ്പൊക്കി സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന അവിശ്വാസത്തിന്റെ കോട്ട തകർന്നു പോയെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. മേൽ കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളുടെ ചുരുക്കസാരം ഇതാണ്: കൂടുതൽ നല്ലവർ ആരാണെന്ന് പരീക്ഷിക്കുവാനായി ഈ ഭൂമുഖത്ത് അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അലങ്കാരങ്ങളാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഗുഹവാസികളുടെ സംഭവം ഒരു വമ്പിച്ച ആശ്ചര്യമൊന്നുമല്ല. അൽപം യുവാക്കൾ, തങ്ങളുടെ സർവസ്വവും അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, അവനിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും ഒരു ഗുഹയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ജനങ്ങൾക്ക് അജ്ഞാതമായ നിലയിൽ അല്ലാഹു അവരെ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം

ഉറക്കി, പിന്നീട് സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി അല്ലാഹു അവരെ എഴു ന്നേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രമാത്രം!

ഗുഹാവാസികളുടെ കഥ അറബികൾക്കും, വേദക്കാർക്കുമിടയിൽ മുമ്പേ പ്രചാര ത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ അതിൽ സത്യാസത്യങ്ങളും ഭിന്നാ ഭിപ്രായങ്ങളും സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു. ആകയാൽ, ഈ കഥയിൽനിന്ന് പഠിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും ഉള്ള ഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ട് സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം സംക്ഷിപ്തമായി അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം - 2

﴿13﴾ അവരുടെ വർത്തമാനം നാം നിനക്ക് യഥാർത്ഥ (രൂപ)ത്തിൽ വിവരിച്ചുതരാം. അവർ കുറച്ച് യുവാക്കളായിരുന്നു; അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു; നാം അവർക്ക് സന്മാർഗം (സന്മാർഗ ബോധം) വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

﴿14﴾ അവർ (സത്യത്തിൽ) നില കൊണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് നാം ദാർഢ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു; അതിനാൽ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ രബ്ബ് ആകാശ ഭൂമികളുടെ രബ്ബാകുന്നു; അവന് പുറമെ യാതൊരു ആരാധ്യനെയും ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയല്ല; അങ്ങനെയായാൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അക്രമം പറയുകയായിത്തീരും.

﴿15﴾ ഇവർ- നമ്മുടെ ജനത- അവനുപുറമെ, പല ആരാധ്യന്മാരെയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവരെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യം ഇവർ കൊണ്ടുവരാത്തത് എന്താണ്!

അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ കളവ് കെട്ടി ചുമയ്ക്കുന്നവനെക്കാൾ അക്രമിയായിട്ടുള്ളവൻ ആരാണുള്ളത്?!

حَنُّ نَقْصُ عَلَيْكَ نَبَأُهُم بِالْحَقِّ
إِنِّهِمْ فَتِيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَهُمْ
هُدًى ۝

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا
فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَ مِنْ دُونِهِ
إِلَهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝

هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ
ءِلَٰهَةً ۝

لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطٰنٍ بَيِّنٍ ۝

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ۝

وَإِذِ اعْتَرَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَا إِلَى الْكَهْفِ

يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَاقًا

2765

അവന്റെ കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന്, കാര്യങ്ങളെ وَيُبَيِّنُ സജ്ജമാക്കി (ശരിപ്പെടുത്തി)ത്തരികയും ചെയ്യും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنْ أَمْرِكُمْ നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് مَرْفَقًا സൗകര്യത്തെ, ആവശ്യമായകാര്യത്തെ

സ്വജനതയെയും, ഭരണകർത്താവിനെയും വകവെക്കാതെ ആ യുവാക്കൾ ഏക ഇലാഹിൽ വിശ്വസിച്ചു; അവനെ മാത്രം ആരാധനയായി സ്വീകരിച്ചു. അവർ അത് സഭയെയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്ത് കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചാലും അതിൽ നിന്ന് തരിമ്പോലും പിൻവാങ്ങുകയില്ലെന്ന് ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു. നാട്ടുകാരുമായി ഒരു വിധേനയും യോജിച്ചു കഴിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് കണ്ട അവർ, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും സഹായവും നിശ്ചയമായും ലഭിക്കുമെന്ന പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി നാടും, വീടും, കുടുംബവുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു ഗുഹയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ രബ്ബ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രബ്ബാണ് എന്ന് തുടങ്ങിയ അവരുടെ വാക്യങ്ങളിൽ തൗഹീദിന്റെ (ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റെ) മൂലതത്വങ്ങളും, ശിർക്കിന്റെ (ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റെ) നിരർത്ഥതയും ചുരുക്കത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 'അവന് പുറമെ യാതൊരു ആരാധനയെയും ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയല്ല' എന്ന വാക്യത്തിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ശിർക്കിന്റെ പ്രധാന ഇനമാണെന്ന വസ്തുതയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗുഹയുടെ കിടപ്പിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿17﴾ സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഗുഹവിട്ട് വലത്തോട്ട് ചാഞ്ഞു പോകുന്നതായും, അസ്തമിക്കുമ്പോൾ അതവരെ മുറിച്ചുകടന്നു ഇടത്തോട്ട് പോകുന്നതായും നിനക്കു കാണാം; അവരാരെങ്കിലും അതിൽനിന്നുള്ള ഒരു വിശാല സ്ഥലത്തുമാകുന്നു.

അത് (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്.

അല്ലാഹു ആരെ യെങ്കിലും നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ അവനാണ് നേർമാർഗ്ഗം സിദ്ധിച്ചവൻ; അവൻആരെയെങ്കിലും ദുർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ അവന് നേർവഴി നൽകുന്ന യാതൊരു ബന്ധുവെയും നീ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ലതന്നെ.

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَوَارُورًا عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ۚ
ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا

﴿17﴾ وَتَرَى നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും الشَّمْسَ സൂര്യനെ إِذَا طَلَعَتْ അത് ഉദിക്കുമ്പോൾ, ഉദിച്ചാൽ تَوَارُورًا തെറ്റുന്നതായി, ചായുന്നതായി عَنْ كَهْفِهِمْ അവരുടെ ഗുഹവിട്ട്

[illegible]

ഗുഹ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത് ഏത് രാജ്യത്തായിരുന്നുവെന്ന് ക്വർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഈലിയാ (إلييا) എന്ന ബൈബിൾ മുകുട്ടസിൽ ആണെന്നും, മൗസുലിനടുത്ത് നീനുവായിലാണെന്നും, റോമായിലാണെന്നും (*) മറ്റും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. 9-ാം വചനത്തിൽ റക്വീമിന്റെ വിവരണത്തിൽ, അത് ഗുഹാവാസികളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പേരാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായവും, അതിന് ഉപോൽബലം നൽകുന്ന ചില വിവരങ്ങളും നാം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുവല്ലോ.

സൂര്യൻ, രാവിലെ വലത്തോട്ടും, വൈകുന്നേരം ഇടത്തോട്ടും തെറ്റിപ്പോകുമെന്നും, അങ്ങനെ ഗുഹയിൽ കിടക്കുന്നവരെ വെയിലിന്റെ ശല്യം ബാധിക്കുകയില്ലെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അപ്പോൾ ഗുഹയുടെ കിടപ്പ് തെക്കുവടക്കായിരിക്കുമെന്നും, ഗുഹാമുഖം മിക്കവാറും വടക്കോട്ടായിരിക്കുമെന്നും കരുതാവുന്നതാകുന്നു. കാരണം, മേൽ പറഞ്ഞ ഏത് അഭിപ്രായം നാം എടുത്താലും, ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽ നിന്ന് ഏറെക്കുറെ 30 ഡിഗ്രിയോ അതിലധികമോ വടക്കായിരുന്നു ആ രാജ്യമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. സൂര്യനാകട്ടെ, വടക്കേ അയനത്തിലും തെക്കേ അയനത്തിലും 23 1/2 ഡിഗ്രി മാത്രമേ നീങ്ങുകയുള്ളൂ. ഗുഹാമുഖം വടക്കോട്ടല്ലാതാകുന്ന പക്ഷം, പകലിൽ കുറച്ച് സമയമെങ്കിലും വെയിൽ അതിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണ്. ഏതായാലും, ഗുഹയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വല്ലതും അറിയുന്നതിൽ നമുക്ക് വല്ല പ്രത്യേക പ്രയോജനവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അത് എടുത്തു പറയുമായിരുന്നു. അതില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് നാം കൂടുതൽ ആരായേണ്ടതില്ല. **والله اعلم**

(*)പടങ്ങൾ 1, 2, 6 നോക്കുക,